

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

Illatio II. A quo creandus esset ejusmodi Patriarcha?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

ILLATIO II.

A quo creandus esset ejusmodi Patriarcha?

61. **A**uthor praellegatus à n. 4. pergit hoc discutere sub hisce interrogationibus; *A quo igitur is Patriarcha suam acciperet dignitatem, & auctoritatem? Num à Christo? A Summo Pontifice? A Rege? Ab Episcopis ipsis Gallicanis? Non à Christo: quis enim ita desipiat, ut arbitretur, dignitatem Ecclesiasticam in Evangelio per septendecim sæcula non detectam, ab Apostolis, ipso jubente, non collatam, ab ipso rursus de caelo descendente fore retribuendam? Fidem non inveniret hujusmodi constitutio extraordinaria sine plurimorum miraculorum confirmatione.*

62. **C**hrilliani sunt & Catholici, qui Regnum Franciæ incolunt, atque adeo verendum non est, ne Patriarchalis dignitatis cum auctoritate spiritali creandæ jus Regi ascribant. Illam sine auctoritate Romani Pontificis institui, aut alicui Ecclesiæ imperitari non posse, quantumvis intercedat Principum sæcularium voluntas, docet S. Leo epist. 44. quæ est ad Marcianum Augustum cap. 3. occasione Anatolij Episcopi Constantinopolitani, dignitatem Patriarchalem ambientis; *Habet, inquit, sicut optamus, Constantinopolitana civitas suam gloriam, & protegente dextera Dei, diuturno clementia vestra fruatur imperio. Alia tamen est ratio rerum secularium, alia Divinarum; nec præter illam Petram, quam Dominus in fundamento posuit, stabilis erit illa constructio. Idem etiam scribit Nicolaus I. respondens ad consulta Bulgarorum cap. 73. verbis infra referendis. Imò Concilium Chalcedonenſe dignitatem, quæ ex assensu Imperatoris Episcoporum Constantinopolitanum auxerat, stare sine Romani Pontificis auctoritate non posse, sensit; ut in ejus Synodica ad S. Leonem videre est. Certò si Principes non possunt Metropolitanam Ecclesiasticam facere, quæ poterunt Sedem Patriarchalem constituitur? Aut quam habeat jurisdictionem spirituales Patriarcha hoc modo creatus?*

63. **A** Summo quidem Pontifice posset quis ad Patriarchalem dignitatem provehi; sed tunc Patriarcha non minus, imò magis subiectus esset sanctæ Sedis. Vocaretur enim in partem sollicitudinis, non in plenitudinem potestatis, ipsaque sollicitudinis participatione ad arctiorem cum supremo Ecclesiæ Capite conjunctionem adstringeretur. Verùm exemplis Constantinopolitanorum, & aliorum Episcoporum edocti Pontifices, quam difficile sit, ut ambitio adeptis tranquillè fruatur, & ulteriora, etiam vetita, non appetat, vix ad indulgendam illam exaltationem inducerentur.

•••••

ILLATIO III.

An possent Episcopi, Curia Regia id forte optantis favorem aucupantes, vel indignationem metuentes, sibi met Caput unum imponere, ac suam in id potestatem conferre?

Pergit ille Author à n. 7. hunc in modum differere. Certè, si juxta vulgatam juris regulam, *nemo plus juris ad alium transferre potest, quam ipse habeat*, ff. De jur. l. 54. non eximeret Episcoporum consensus Patriarcham à Summi Pontificis auctoritate, cui nihilominus subjacerent ipsi, nec profusus successores suos ligarent. Etenim, si, ut communiter docent Juris Canonici periti, Episcopus sine Summi Pontificis licentiâ Ecclesiæ suæ servitutum nequit imponere, & quæ circa hujusmodi sunt, suos tantum tenent Auctores; non magis ad successores transfret Patriarchæ ab ipsis constituti, quam Vicarij ab ipsis nominati potestas.

Accedit, quòd Summi Pontificis est, omnium Ecclesiarum jura defendere, sedulamque operam dare, ne vel ab ipsis Prælatibus lædantur. Atqui Gallicanæ Ecclesiæ maxima ex creato Patriarcha detrimenta paterentur. Plurimum enim eorum immineretur libertas, si Episcopis omnibus novus Superiorem præferretur. Metropolitanorum dignitas obscuraretur, ac ferè deperiret, si vigeret Patriarchalis.

Denique non potest major dignitas à minore conitui, Patriarchalis à Metropolitanica, vel ab Episcopali, ut monet Nicolaus I. in respons. ad cons. Bulg. c. 73. his verbis: *A quo autem sit Patriarcha ordinandus, interrogatis: Et idcirco sitote, quia in locis, ubi nunquam Patriarcha, vel Archiepiscopus institutus est à majori est penitus institutus: quoniam secus dicit apostolum, minus à majore benedicitur. Deinde, verò licentiâ acceptâ & pallij obtinentat ipse sibi deinceps Episcopos, qui Successorem valeant ordinare. Vos autem sive Patriarcham, sive Archiepiscopum, sive Episcopum vobis ordinari possuletis, à nemine nunc velle congruentius, quam à Pontifice Sedis beati Petri, à quo & Episcopatus, & Apostolatus sumpsit initium, hunc ordinari, valetis. Præter rationem generalem, specialem aliam considerabat Nicolaus, quòd scilicet Bulgari ad fidem Catholicam fuissent conversi ope Romani Pontificis, quæ ratio etiam locum habet in Gallia, in qua ex Innocentio I. à beato Petro, aut ab ejus Successoribus, sive illorum auctoritate omnes illic fundatæ sunt Ecclesiæ.*

Sanè licet, ut diximus, Episcopi Concilij Chalcedonenſis, favente Imperatore Marciano, Ecclesiam Constantinopolitanam Patriarchali dignitate insignire, refragantibus Apostolicæ Sedis Legatis, tenuissent, Canon ille diu effectu caruit, renitentibus Summis Pontificibus, nec plenè obtinuit, donec accessit eorum assensus.

Concludamus igitur cum S. Leone epist. 39. quæ est ad Episcopos per Provinciam Viennemensem constitutos in causa Hilarij Arelatensis